

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. října 2019 v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Hany Svobodové a Jaroslava Korouse

takto:

Obžalovaný

M [REDACTED] B [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Mostě, trvale bytem [REDACTED], Most, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici Praha 6 – Ruzyně,

je vinen, že

od měsíce listopadu roku 2018 do dne 5. 3. 2019 v Kladně, v místě společného bydliště v ul. [REDACTED], psychicky a fyzicky týral svoji družku J [REDACTED] I [REDACTED], a to tak, že ji opakovaně častoval vulgárními výrazy, křičel na ni, že ji zabije, vyčítal jí, že se nedokáže dostatečně postarat o děti a že je mu nevěrná, bil ji nejméně jednou týdně fackami, v několika případech jí udeřil pěstí do obličeje, do hlavy a různě po těle, k fyzickým útokům docházelo stále častěji, v poslední době téměř denně, intenzita napadání se stupňovala, konkrétně dne 24. 12. 2018 ji úderem do obličeje zlomil nos, dne 3. 3. 2019 ji udeřil, když byla ve vaně, umělým táckem do ramene, kroutil jí chodidlo, pak ji hodil na dveře, které se tím vytrhly z pantů, a když upadla na zem, kopal do ní a několikrát ji udeřil pěstí do hlavy, před dětmi ji opět udeřil do hlavy a začal ji tahat za vlasy, když řekla, že odchází, vystrčil ji ze dveří, křičel na ni, ať se nevrací, nebo ji zabije, což vyvolalo strach o život a zdraví její a jejich dětí, a po dobu jedné hodiny ji odmítal pustit domů, vše vyvrcholilo napadením dne 5. 3. 2019 v ranních hodinách, kdy poškozenou nejprve opakovaně udeřil pěstí do hlavy a následně ji zbil větší intenzitou násadou od koštěte, svým jednáním jí způsobil mnohočetné hematomy a jiná poranění, zejména pak rozsáhlé podkožní krevní výrony na krku, na hrudníku, na zádech a na horních a dolních končetinách na celkové ploše 21% - 22%

tělesného povrchu, přičemž takové poranění jednoznačně vede při nekomplikovaném hojení k omezení v obvyklém způsobu života po dobu okolo 2-3 týdnů v důsledku bolestivosti mnohočetných rozsáhlých poranění měkkých tkání hlavy, krku, trupu a končetin,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, čin spáchal zvláště surovým a trýznivým způsobem a takový čin páchal po delší dobu.

Tím spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno a), d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno b), odstavec 4 trestního zákoníku se ukládá **ochranné léčení protitoxikomanické formou ambulantní**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČO 47672234, se sídlem Jeremenkova 161/11, 703 00 Ostrava – Vítkovice, ve výši 14.455 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný M. B. v přípravném řízení nejprve využil svého práva nevypovídat. Při vazebním zasedání uvedl, že mají s partnerkou mnoho konfliktů. Vždy to byl on, kdo se snažil přiznat si chybu. Problémy byly hlavně ve výchově syna, byl pod neustálou kritikou ze strany své matky a sestry. Poškozená neuměla zvládat nejen společného syna, ale ani výchovu svých dvou dcer, do vztahu si přinesla strach z minulého vztahu. Pokud jde o poslední incident, to obžalovaný nezvládl, partnerka pořád po něm vyjížděla a v něm to bouchlo. Do té doby ji nijak extra nenapadal. Není pravda, že by jí zlomil nos, to si udělala sama, když se chtěla před ním chránit, chtěl ji chytit za ruku a někam odvést. Násilí z posledního dne si vybavuje hůř, byl v afektu, praštil do ní dvakrát nebo třikrát rukou, a protože mu začaly brnět ruce, sáhl po násadě od koštěte a zasadil jí další zhruba tři rány. Nešlo o údery až tak velkou silou. V případě předchozích konfliktů šlo o hádky, navzájem si nadávali a uráželi se. Měl pocit, že když mu partnerka nadávala, nevážila si jeho osoby, což v něm vyvolávalo vztek. Pokud jde o dřívější napadení partnerky, sem tam k tomu došlo, ale bylo to mnohdy vzájemné, např. z jeho strany padaly facky, z její strany kopačky. Byla ale i klidnější období, byli třeba dva až tři dny v klidu, ani J. nepípla. Partnerce nevyhrožoval, že ji zabije, spíš to byla ona, kdo vyhrožoval. Při posledním konfliktu držel syna na ruce, ale už si nevybavuje, zda před tím, než partnerku opakovaně udeřil násadou od koštěte, nebo až po tom. Po posledním konfliktu se uklidnili a partnerka se šla projít. Při hádkách měla přítelkyně syna

v ruce, což vnímal tak, že ho bude používat jako štít. Přítelkyně jej při každém konfliktu provokovala, nesnažila se ho uklidnit. Nezaznamenal, že by se ho bála. Celá věc jej mrzí.

2. V hlavním líčení pak připustil, že poškozenou napadl. Mrzí ho to. Nedokázal unést, jak se chovala k jeho synovi, nestarala se ani o své děti. On nechápal, jak někdo může něco takového dělat dětem. Doma byl dost často frustrovaný, byl provokován. Snažil se věci řešit normálně, ale následovaly další provokace, intimní ponižování, nadávání a napadání. Už jednou odešel z bytu, ale vrátil se, před domem si to rozmyslel a šel nahoru. Poškozená ho nechtěla pouštět z domu, zamykala ho. Bylo to těžké, ale nechtěl přijít o syna. Neměl to dělat, poškozenou neměl mlátit. Miluje ji. Jeho vztah s poškozenou trval asi 2 roky. Zpočátku byl v naprostém pořádku, i když byly problémy kvůli dcerám poškozené, především v době, kdy zjistil, že ona i starší M. dělají za V. domácí úkoly. Šlo o konflikty kvůli výchově dcer poškozené, které se daly řešit. Problémy se stupňovaly v době těhotenství a vše se otočilo, když se dne 7. 6. 2018 narodil jejich syn. Poškozená děti zanedbávala, nezajímaly ji problémy V. ve škole, neměla zájem, hádala se s V., nevařila, neuklízela. On jí to vyčítal, nadával jí při tom sprostě, nezvládal to, nevěděl kudy kam a začal pomaličku padat do závislosti. Je závislý na marihuaně a na pervitinu. Trávu hulil denně, pervitin si dal jednou za týden nebo za čtrnáct dnů. Připustil, že mezi nimi docházelo i k fyzickým konfliktům, které byly oboustranné, poškozená ho kopala, on ji bil. Na Štědrý den 2018 došlo k hádce, při které chtěl poškozenou chytit, a ona si zakryla rukama obličej, a tím si ohnula nos. Dne 5. 3. 2019 došlo ke konfliktu, při kterém praštil do dveří a udělal v nich díru, a při kterém napadl poškozenou koštětem a dal jí ránu. Nelíbilo se mu, že poškozená nechala dlouho plakat syna, kterému rostly zuby. Bouchl ji asi 3x do zad rukou s pokrčenými prsty, pak na ni vzal koště, kterým ji asi 6x praštil, a pak ji strčil na dveře.
3. Obžalovaný je usvědčován především výpovědí poškozené J. I., která uvedla, že se s obžalovaným seznámili v březnu 2017, zpočátku se navštěvovali a v červnu se sestěhovali. Vztah byl zpočátku v pořádku, docházelo k běžným hádkám a dohadům, jako všude, například kvůli její dceři V., která je ve škole pomalejší. Po porodu syna v červnu 2018 se uzavírala, nedokázala citově normálně fungovat, necítila lásku k synovi a odtahovala se i od obžalovaného. Matka a sestra obžalovaného začaly mít připomínky ohledně její výchovy a péče o syna. Stěžovaly si obžalovanému, jí to neřekly. Ve vztahu tak začaly problémy. Obžalovaný začal vyčítat poškozené, že se o syna špatně stará, že ho špatně přebalila nebo ho nenamazala krémem, že se špatně stará o domácnost, že nevaří, nepere. Kvůli tomu se hádali, ona hádky nevyvolávala. U obžalovaného docházelo k výkyvům nálad, zjistila, že obžalovaný bere drogy. Obžalovaný jí vulgárně nadával, bezdůvodně na ni žárlil, to se také po narození syna stupňovalo. Obžalovaný ji začal i bít, a to i v přítomnosti dětí, i když měla syna v náručí. Zprvu fackami, to bylo tak jednou týdně. Jeden z útoků si zaznamenala na mobilní telefon. Někdy kvůli jeho agresi poškozená utekla k jeho matce, ta poškozené přestala pomáhat, protože ji obžalovaný napadl. Od Vánoc roku 2018 se agrese obžalovaného vůči poškozené začala stupňovat. Na Štědrý den ji zlomil nos, když ji udeřil do obličeje. Příčinou byla žárlivost a jeho domněnky o tom, co dělá za jeho zády. Od Vánoc do 15. 2. 2019, kdy dne prodělala interrupci, byl doma klid. Když se vrátila, obžalovaný ji vyhnal z domu, domů ji nechtěl pustit. Poté, co se vrátila, fyzicky ji napadl, např. fackou nebo ji shodil na zem. Připustila, že jednou na obžalovaného vzala nůž, aby ji nechal být, ale to už ji zatlačil do kouta. Jeho agrese vyvrcholila ve dnech 3. 3. 2019 až 5. 3. 2019, kdy ji udeřil umělým táckem do ramene, když byla ve vaně, kroutil jí chodidlo, pak ji hodil na dveře, které tím spadly. Ona spadla na zem, kde do ní kopal a udeřil ji pěstí několikrát do hlavy. Když chtěla opravit dveře, začal ji bít, udeřil ji do hlavy a začal ji tahat za vlasy. Bil ji před dětmi. Řekla mu, že odchází, obžalovaný řekl, ať jde, vystrčil ji ze dveří, poškozená vyběhla ven a obžalovaný na ni křičel, ať se nevrací, nebo ji zabije. Nechtěl ji pustit domů, hodinu byla venku. Poslední útok byl 5. 3. 2019 v ranních hodinách od 7:30 do 9:15 hodin, kdy

obžalovaný poškozenou bil pěstmi do hlavy, do zátylku. Bil ji také násadou od koštěte. V jednu chvíli si lehla na zem, myslela si, že přestane, ale on nepřestal. Děti něco viděly, ale vše slyšely. Z bytu utekla nejprve na pracovní úřad a pak na policii. Celkem byla napadena asi desetkrát. Poškozená situaci řešila pouze s matkou obžalovaného. Neměla kam odejít. Nebránila se, protože se ho strašně bála. Bývalého manžela se tolik nebála jako obžalovaného. Po celou dobu nebyla na žádném lékařském ošetření. Obžalovaný jí dával peníze na domácnost do listopadu 2018, potom přestal a peníze jí i bral. Peníze na domácnost měla z mateřské, z vdovského důchodu a ze sirotčího důchodu. Obžalovaný jí nadával slovy „mrdko, kundo, cikánská kurvo, koště, šlapko“, několikrát týdně, dvakrát až pětkrát za týden, nadával jí i v přítomnosti dětí. V noci ze 4. 3. 2019 na 5. 3. 2019 jí řekl, že když on nebude moct spát, zabije ji. Sama se v noci velmi často budila, což bylo zapříčiněno stresovou situací. Chování obžalovaného vnímala jako ponižování. V průběhu řízení poškozená obnovila vztah s obžalovaným, začala ho ve vazbě navštěvovat a s obžalovaným se domluvili na obnovení společném soužití, což vedlo k tomu, že dne 15. 8. 2019 vzala zpět svůj souhlas s trestním stíháním obžalovaného. Tím byla také ovlivněna její výpověď v hlavním líčení, v němž poškozená zdůrazňovala své tendence k tvorbě modřin. Potvrdila však svou výpověď z přípravného řízení, včetně úderu, kterým jí obžalovaný způsobil zlomeninu nosu.

4. Výpověď poškozené není osamocena, je podpořena dalšími ve věci provedenými důkazy, ať už svědeckými výpověďmi, tak také lékařskými zprávami a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.
5. Dcera poškozené M. I., která byla vyslechnuta jako svědek mladší 18 let a jejíž výpověď byla v hlavním líčení podle § 102 odst. 2 trestního řádu čtena, uvedla, že když se přestěhovali do ulice, tak se stala třeba drobná maličkost a začali se hádat a pak ke konci obžalovaný poškozenou mlátil. Zpočátku, když ještě bydleli jinde, byl jejich vztah jakoby v pohodě, zhoršil se poslední zhruba půlrok. Obžalovaný třeba mamce řekl, že má něco udělat hned, a když to neudělala hned, tak na ni začal sprostě rvát a začal k tomu přidávat různé věci. Ze začátku jí jenom nadával, ke konci asi 2-3 měsíce, jí dal facku nebo tak. Hádky byly často, třeba obden, pak byl týden v pohodě a pak to zase začalo. On nadával, ona mlčela, buď se rozbrečela, nebo ji nepustil ke slovu. Nebyla moc u situací, když obžalovaný poškozenou fackoval, ale bylo to tak, že on řval, on nebo ona měli u sebe malého, obžalovaný udělal prudký pohyb, dal poškozené facku, řval na ni, pak ji třeba bouchl do zad. Máma se bála, začala brečet, říkala, že má malého, ať toho nechá, ale on toho nenechal. Na Vánoce se hádali, pak obžalovaný dal poškozené do nosu, až jí tekla krev, tak jí to svědkyně zastavovala. Vždycky začal něco, pak k tomu přidal všelijaké věci, pak byl více rozčilený. Máma nikdy nezačala, to spíš obžalovaný, že ho něco vytočilo. Na matce viděla modřiny, jednou měla na rameni i na druhé straně. Na otázku, od čeho, odpověděla: „Od čeho asi?“ Ukazovala, jak obžalovaný poškozenou chytil, když se hádali. Také měla modřinu na stehně a na čele, to bylo asi 14 dní před posledním útokem. Ten poslední den se hádali v obýváku, nějak ji shodil, pak spadly dveře dětského pokoje. Na posteli jí dal pěstí do zad a facku do hlavy. Pak ji kopnul a ona spadla z postele. Obžalovaný si vyléval vztek i na psa. Obžalovaný měl spoustu kamarádů, ti s ním hulili trávu. Měl tam box s „trávou“, pěstoval tam ty „kytky“. V bytě rozbil troje dveře. Facky vždycky neviděla, ale ví o nich od mámy nebo je slyšela, když byla v jiném pokoji. Viděla, jak obžalovaný dával poškozené pěstí do zad, jak jí dával facky a pak jak jí shodil z postele. Myslí si, že matka obžalovaného nikdy neuhodila, nikdy u ničeho takového nebyla.
6. Stejně tak byla jako svědek mladší 18 let vyslechnuta i mladší dcera poškozené V. M. I.. Také její výpověď byla v hlavním líčení čtena. Svědkyně uvedla, že se to zhoršilo, když bydleli v ulici. Obžalovaný se začal s matkou hádat a začal ji mlátit. Bylo to kvůli tomu, že neuklidnila malého a že spí s jiným v posteli. První se začínal hádat

obžalovaný. Hádali se vždy jeden den v týdnu, někdy třeba dva i tři dny v týdnu. Ona u toho vždycky nebyla. Ví, že obžalovaný bouchnul mámu o skříň. Na podzim ji chtěl píchnout vidličkou. Ještě si pamatuje, že mámu bouchnul o topení, že jí rozřízl nohu. Jednou ji kopal nohou a šlapal na ní. Máma měla modřiny. Jednou na posteli do mámy kopal a dával jí facky, při tom dal omylem facku i jí. Potvrdila, že obžalovaný v kuchyni pěstoval a kouřil travu.

7. Svědkyně L. K., sousedka obžalovaného a poškozené, uvedla, že slyšala, jak obžalovaný na poškozenou křičel, po domě se rozléhal jeho křik. To bylo tak poslední 4 měsíce. Slyšela ho nadávat, že holky smrdí, „zavři hubu, ztichni“ apod. Slyšela vždy jen jeho hlas, poškozenou slyšela spíš plakat. Křik byl někdy i čtyřikrát a pětkrát za den, jindy třeba obden, někdy tam byl i pár dní klid. Řval třeba i ve tři ráno. Křičel i na psa, psa venku bil.
8. Svědek J. P., soused obžalovaného a poškozené, uvedl, že kolem Vánoc zaznamenal hluk z jejich bytu, ve dvě, ve tři ráno, ve dne nebo v noci, třikrát až čtyřikrát v týdnu. Slyšel hlavně obžalovaného, ona vlastně ani nebyla slyšet.
9. Výpovědi obou svědků byly se souhlasem obžalovaného a státního zástupce v hlavním líčení čteny.
10. V hlavním líčení byly na návrh obžalovaného vyslechnuty jeho matka V. B., jeho sestra J. B. a rodinná přítelkyně J. V. Matka a sestra obžalovaného především zdůrazňovaly špatnou péči poškozené o syna, špatnou výchovu dcer poškozené a špatnou péči o domácnost, což bylo důvodem zkratu obžalovaného a drogového relapsu, s tím, že se v současné době rozhoduje u Okresního soudu v Rakovníku o svěření nezletilého M. do péče matky obžalovaného. Obě také uvedly, že poškozená byla šikanována svým manželem. Svědkyně V. pak uvedla, že obžalovaného zná od mala, nikdy se nechoval agresivně, poškozenou však viděla jen jednou. Všechny tři svědkyně pak nikdy nezaznamenaly nic nepatřičného v chování obžalovaného a poškozené.
11. Z protokolu o ohledání místa činu, bytu obžalovaného a poškozené, vyplývá, že vedle věšáku u vstupních dveří bylo nalezeno zlomené koště zelené barvy, které je na několika místech ohnuté. U dveří do koupelny byla nalezena díra ve středové části dveří a poškozená klika. Bílé dveře v dětském pokoji byly opřené o skříň v dětském pokoji, měly popraskané pantové otvory. Část roštu manželské postele byla vytržena, vylomený okraj postele. Další rozlámané dveře byly opřené o stěnu v kuchyni. Byly poškozené i shrnovací dveře do kuchyně, ve dveřích byly dvě díry a byla utržena část kliky ve dveřích z ložnice do dětského pokoje.
12. Podle protokolu o prohlídce těla se poškozená během prohlídky pro točení hlavy nemohla sama ani posadit, pro bolest se nemohla otočit sama na bok, na těle poškozené byly nalezeny na pravé straně čela dva hematomy, na krku dva šrámy vedoucí za levé ucho a hematom vybarvený do žluta, na pravé paži zranění o velikosti 9 mm s červeným okrajem uprostřed s otlakem, na levé paži různě zbarvené hematomy, na ramenou na obou stranách různě zbarvené hematomy, hřbetech ruky drobnější hematomy, v pravém podpaží čerstvý hematom velikosti 4 cm a velký hematom o velikosti 15 cm vedoucí až na záda, na zadní straně pravého stehna několik hematomů různých velikostí, největší o velikosti 18 cm, hematom kopíruje červené podlouhlé poranění, nad hematodem podlouhlé poranění červené barvy, na přední straně stehna skobovitá pohmožděnina velikosti 2 x 2 cm přecházející v červený hematom, krvácivé poranění na pravém nártu. K hematomům na břiše poškozená uvedla, že nevznikla jedním obžalovaného, ale po injekční aplikaci léku Clesane na srážlivost krve.
13. Z lékařských zpráv oblastní nemocnice Kladno, chirurgické ambulance, neurologické ambulance, centra akutní medicíny a interního oddělení ze dne 5. 3. 2019 bylo zjištěno, že poškozená byla ošetřena v souvislosti s opakovaným napadením svým přítelem včera a dnes, po napadení přítelem, opakované údery do celého těla včetně hlavy, ve zprávě centra akutní medicíny je pak zaznamenáno, že poškozená uvedla, že žije s partnerem, který ji dlouhodobě

terorizuje a nyní i napadá. Lékaři konstatovali na těle poškozené četné hematomy, na hřbetech obou rukou, na obou předloktích a pažích, obou ramenech, na prsu hematom staršího data, největší, bolestivý hematom velikosti asi dvou dlaní na stehně. Na RTG byla zjištěna fraktura nosních kůstek staršího data – Vánoce 2018, u poškozené byl diagnostikován kolapsový stav v terénu vyšší psychické a fyzické zátěže, vyšetřena a pozorována po fyzickém napadení, na urgentním příjmu se postupně zklidňovala.

14. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a z výpovědi znalkyně MUDr. Olgy Plockové Taticové bylo zjištěno, že poranění poškozené vzniklo opakovaným působením tupého násilí o nejméně větší a převážně střední intenzitě. Z rozsáhlých splývajících podkožních krevních výronů na zevní straně pravého stehna od kyčle po dolní čtvrtinu stehna a pravého ramene byly výrazně patrné výbledy, svědčící pro to, že tato poranění byla způsobena údery podlouhlým předmětem tyčovitého tvaru. Vznik poranění lze vysvětlit způsobem, který je popsán ve výpovědích poškozené. Tyto údery pěstí, kopy a údery násadou od koštěte byly vedeny nejméně větší, do zad, hrudníku a levého stehna nepochybně střední intenzitou. V daném případě se jednalo o mnohočetné rozsáhlé podkožní krevní výrony na krku, na hrudníku, na zádech a na horních a dolních končetinách na celkové ploše 21 - 22% tělesného povrchu. Takové poranění jednoznačně vede při nekomplikovaném hojení k omezení v obvyklém způsobu života po dobu okolo 2-3 týdnů v důsledku bolestivosti mnohočetných rozsáhlých poranění měkkých tkání hlavy, krku, trupu a končetin. Na poranění poškozené jako na celek lze z hlediska soudně-lékařského tudíž jednoznačně pohlížet jako na ublížení na zdraví. Takové poranění může zraněnou osobu ohrozit na životě možností průniku tukových kapének z rozmožděné podkožní tkáně do cévního řečiště s následnou tukovou embolií do plic, mozku, ledvin, nebo možností tzv. crush syndromu, což je způsobeno únikem krevní plazmy mimo cévní řečiště. Může mít za následek šokový stav a zejména ledvinné selhání. Poškozená bere lék na tzv. ředění krve, v době vzniku poranění Clexane, nyní Warfarin. Bylo jí provedeno vyšetření krevní srážlivosti. Výsledek vyšetření nesvědčil pro poruchu vedoucí ke zvýšené krvácivosti. Výsledky testů byly jen velmi lehce ovlivněny podáváním léků na srážení krve. Rozsah krevních výronů nebyl tudíž těmito léky nijak významně ovlivněn. Počet a rozsah krevních výronů byly přímo úměrné intenzitě použitého násilí ze strany podezřelého.
15. Podle protokolu o toxikologickém vyšetření byla obžalovanému dne 5. 3. 2019 odebrána krev. Ze závěrů znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, Ing. Josefa Holoubka, bylo zjištěno, že si obžalovaný aplikoval pervitin a produkt z rostliny konopí seté, obsahující účinnou látku delta-9-THC. V době odběru krve dne 5. 3. 2019 v 13:20 hodin byl ovlivněn methamphetaminem v koncentraci 187 ng/ml, amphetaminem v koncentraci 25 ng/ml a delta-9-tetrahydrocannabinolem v koncentraci 6,4 ng/ml.
16. Znalecké posudky byly vypracovány též k osobnosti poškozené, a to znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, Mgr. Romanou Hübnerovou, Ph.D., a ohledně duševního stavu obžalovaného znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Vlastimilem Tichým. Oba znalci byli v hlavním líčení vyslechnuti.
17. Pokud jde o osobnost poškozené, ta je dominantní, extrovertovaná, lehce neurotická, mírně depresivní. Jsou u ní přítomny znaky emoční lability. Úroveň mentálních schopností leží při celkovém posouzení v pásmu průměru až podprůměru. Je schopna správně vnímat, toto v paměti uchovat a reprodukovat. Je u ní patrna vnitřní nejistota, kdy od porodu syna docházelo ve svazku k výskytu incidentů ze strany obžalovaného a ze strany poškozené docházelo k potlačení vlastních reakcí na chování druhá. Patologické projevy racionalizovala. Vzniká vztahová asymetrie, která způsobuje v určitých fázích soužití obraz domácího násilí. Vyhrocená krize ve vztahu pak přerůstá do násilných incidentů, kdy startérem je impulzivní chování partnerů, u poškozené se posiluje naučená konfliktnost, vzniká asymetrický vztah mezi partnery, typický kruhový cyklus násilí. Znalkyně nezjistila u poškozené sklony ke

konfabulacím. Vyšetřovaná přiznává snahu o ovlivnění její výpovědi ve prospěch obžalovaného ze strany jeho matky. U poškozené nebyl zjištěn syndrom týrané osoby, nebyly zjištěny všechny zvýšené hodnoty na škálách posttraumatické stresové poruchy.

18. Znalec u obžalovaného neshledal duševní chorobu či poruchu ve smyslu psychózy. U obžalovaného byla zjištěna smíšená porucha osobnosti na bázi lehké mozkové dysfunkce, osobnost obžalovaného je nezdrženlivá, emočně nevyvážená, afektivně dráždivá, dissociální, s histrionskými rysy, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži a intoxikaci. Preferuje bezprostřední uspokojování svých potřeb, bez ohledu na okolí. U obžalovaného bylo zjištěno škodlivé užívání marihuany a pervitinu, v rozhodné době byly u něj prosté intoxikace marihuanou, příp. pervitinem, a prosté afekty. Obžalovaný je schopen si uvědomit účinky marihuany a pervitinu na své jednání, jeho schopnost odolat jejich požití je však snížena, a to částečně, měrou podstatnou. Motiv činu nebyl syčen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného. V době páchaní činu byly schopnosti rozpoznávací u obžalovaného zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy částečně, měrou podstatnou, a to vlivem THC a pervitinu a prostých afektů. Z primárně psychiatrického hlediska při braní drog je obžalovaný pro společnost nebezpečný. Znalec proto navrhl uložení ochranného léčení, a to léčení protitoxikomanického, formou ambulantní.
19. Ze zprávy psychologické ambulance Rakovník ohledně nezletilé M. I. bylo zjištěno, že nezletilá se staví do opozice. Pokud se má vracet traumatickým vzpomínkám, je u ní zachycen znak zvýšené psychické vzrušivosti a psychomotorický neklid, ale koncentrace či spánek narušeny nejsou. Zatím proběhlo jedno setkání, s matkou je domluvena dlouhodobá spolupráce.
20. Poškozená do spisu založila také 3 audionahrávky ze dne 29. 11. 2018, 12. 1. 2019 a 3. 3. 2019 zachycující chování a vyjadřování obžalovaného.
21. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k závěru, že tyto důkazy jsou dostatečným podkladem pro rozhodnutí soudu, že jsou v souladu a navzájem se doplňují. Bylo jimi spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a že se jej dopustil právě obžalovaný M. B. On sám se dílem k trestné činnosti doznal, krom posledního útoku na poškozenou připustil, že docházelo z jeho strany k fyzickým atakům vůči poškozené. Své jednání však bagatelizuje, zdůrazňuje, že docházelo k vzájemným hádkám pro neschopnost poškozené v péči o děti a o domácnost, při kterých napadala poškozená i jeho vulgárními výrazy. Na svou obhajobu pak uvádí, že kvůli chování poškozené sáhl znovu po drogách. Vina obžalovaného je prokazována především výpovědí poškozené J. I., která jeho jednání podrobně popsala. Tato výpověď není osamocená, ale naopak je podpořena řadou dalších důkazů, které jsou také ve vzájemné shodě. Jde především o výpovědi dcer poškozené, které s ní a s obžalovaným žily ve společném obydlí, které byly jednání obžalovaného vůči poškozené často přímo přítomny, nebo je vnímaly z vedlejší místnosti. Obě potvrdily, že docházelo ke konfliktům, které byly vyvolány obžalovaným, které se stupňovaly co do četnosti, tak i co do intenzity, když vyústily v opakované fyzické násilí. Při těch obžalovaný poškozené vulgárně nadával, vyhrožoval jí, ona se ho bála. Jednání obžalovaného je prokazováno i objektivními důkazy, zejména lékařskými zprávami a protokolem o ohledání těla poškozené spolu s fotodokumentací, na kterých jsou zadokumentovány známky opakovaného fyzického násilí, tj rozsáhlé hematomy různého stáří, známky bití podlouhlým předmětem. S těmito korespondují stopy zjištěné na místě činu, v bytě obžalovaného a poškozeného, konkrétně jde o zlomenou násadu od koštěte, vyložené a jinak poškozené dveře od různých místností bytu a poškození nábytku. Také zadokumentovaná poranění poškozené shodně vyplývají ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, přičemž mechanismus vzniku těchto zranění

odpovídají výpovědi poškozené. Znalkyně výslovně vyloučila, že by si zlomeninu nosních kůstek mohla způsobit poškozená sama způsobem, který uváděl obžalovaný. Znalkyně také popsala účinky násilí na zdraví poškozené. Ve shodě s výpovědí poškozené jsou také závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, z něhož je patrna asymetrie vztahu mezi partnery, typický cyklus násilí. O tom pak svědčí také výpovědi svědků K [REDACTED] a P [REDACTED], kteří shodně uvedli, že z bytu obžalovaného a poškozené býval slyšet křik obžalovaného a pláč poškozené, tedy nikoli rovnocenné hádky, jak tvrdil obžalovaný. Svědci ve shodě s výpovědí poškozené i jejích dcer popisovali četnost křiku obžalovaného a jeho chování k poškozené i ke psu. Na těchto závěrech soudu nic nemění ani výpovědi matky a dcery obžalovaného či svědkyně V [REDACTED] o chování obžalovaného, neboť ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vyplývá, že obžalovaný není primárně agresivní, avšak vlivem užití návykových látek – pervitinu a marihuany a vlivem afektu v interakci s poškozenou došlo k akcentování rysů jeho osobnosti.

22. Soud tedy dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že v dané situaci se jednalo o tzv. domácí násilí ze strany obžalovaného. Je dostatečně prokázáno, že obžalovaný poškozenou ve společném obydlí týral, zle a hrubě s ní nakládal, opakovaně ji napadal, a to jak slovně vulgárními výrazy, tak fyzicky, jeho jednání se vyznačovalo výraznou hrubostí a bezcitností a také trvalostí, přičemž poškozená jeho jednání vůči ní pocítovala jako těžké příkoří. Násilí vůči poškozené se stupňovalo jak do co četnosti, tak co do intenzity. Pokud jde o fyzické útoky, zpočátku šlo o facky, strkání, později údery pěstí, které např. vedly ke zlomenině nosních kůstek, nakonec i údery různými předměty, jako tácek a nakonec i násadou od koštěte. O intenzitě tohoto násilí svědčí i skutečnost, že opakovanými údery o tělo poškozené došlo k přelomení této násady, ale i rozsáhlé hematomy na 21 % až 22 % těla poškozené, které byly různého stáří. Z těchto důkazů lze uzavřít, že násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené bylo páčeno velkou intenzitou, zvláště surově, se zvýšenou trýznivostí pro poškozenou. Z provedených důkazů je také zřejmé, že takto velkou intenzitou si obžalovaný vůči poškozené počínal dlouhodobě, po dobu nejméně čtyř měsíců, přičemž soud zohlednil nejen celkovou dobu týrání, ale přihlédl i ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání a jeho četnosti. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil všechny znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 2 písmeno a), d) trestního zákoníku a soud jej tímto trestným činem uznal vinným. Vzhledem k tomu, že poškozená v průběhu trestního řízení vzala zpět souhlas s trestním stíháním obžalovaného, soud vypustil kvalifikaci jednání obžalovaného jako přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a jako přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť ty jsou podle § 163 odstavec 1 trestního řádu podmíněny právě souhlasem poškozené, která v době činu byla družkou obžalovaného.
23. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud v daném případě přihlédl k době, po kterou se obžalovaný dopouštěl týrání poškozené, zohlednil způsob tohoto činu, jeho četnost a intenzitu, jakož i následky na zdraví poškozené, které jeho jednání zanechalo. Nemohl pominout ani skutečnost, že se svého jednání obžalovaný dopouštěl před nezletilými dětmi, dokonce v době, kdy poškozená držela jejich společného syna v náručí.
24. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, je otcem nezletilého syna M [REDACTED] B [REDACTED]. Dosáhl základního vzdělání, před vzetím do vazby nepracoval, před tím byl zaměstnán jako operátor s měsíčním příjmem ve výši 10 000 Kč. Pro přestupek nebyl soudně

trestán. V rejstříku trestů má obžalovaný již devět záznamů, vždy pro majetkovou trestnou činnost, z toho třikrát k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Z posledního výkonu trestu byl propuštěn dne 18. 3. 2016.

25. Když soud přihlédl ke všem shora uvedeným skutečnostem, ke všem okolnostem případu, dospěl k závěru, že účelu trestu a nápravy obžalovaného nelze dosáhnout uložením jiného než represivního, nepodmíněného trestu odnětí svobody. Ten vyměřil v trvání čtyř let, což je ještě v dolní polovině trestní sazby § 199 odstavec 2 trestního zákoníku, která umožňuje uložení trestu od dvou do osmi let. Takto vyměřený trest je podle závěru soudu odpovídající a pro nápravu obžalovaného nezbytný.
26. Pro výkon uloženého trestu soud obžalovaného zařadil podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť ani charakter a závažnost jednání, za které je trest ukládán, ani jeho výměra či dosavadní chování obžalovaného není důvodem k tomu, aby byl zařazen do přísnějšího typu věznice.
27. Obžalovaný zneužívá návykové látky, konkrétně pervitin a marihuanu, a trestné činnosti, pro kterou stojí nyní před soudem, se dopustil právě pod vlivem těchto látek. S ohledem na tuto skutečnost i s ohledem na závěry znaleckého posudku, který byl vypracován k duševnímu stavu obžalovaného a podle kterého je pobyt obžalovaného nebezpečný pro společnost, uložil soud obžalovanému podle § 99 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku ochranné léčení protitoxikomanické. Formu tohoto léčení podle § 99 odstavec 4 trestního zákoníku v souladu s návrhem znalce uložil jako ambulantní, a to jak s ohledem na povahu závislosti obžalovaného, který po dobu vazby v podstatě absolvoval nucenou abstinenci, tak také s ohledem na léčebné možnosti. Ochranné léčení potrvá, dokud to bude vyžadovat jeho účel.
28. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s nárokem na náhradu škody ve výši 14.455 Kč, která vznikla vynaložením nákladů na zdravotní služby poskytnuté poškozené jako pojištěnci České průmyslové zdravotní pojišťovny v souvislosti se zraněním ze dne 5. 3. 2019. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že škoda této zdravotní pojišťovně vznikla a že jí vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, neboť právě on poranění poškozené Jaroslavy Irdzové dne 5. 3. 2019 způsobil. Pokud jde o výši požadované škody, tu poškozená zdravotní pojišťovna řádně vyčíslila a doložila detailní rozpis jednotlivých nákladů na ambulantní péči, hospitalizační péči, laboratorní vyšetření i dopravu zraněné poškozené záchranou službou do nemocnice. Soud proto podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost, aby poškozené zdravotní pojišťovně uhradil požadovanou škodu ve výši 14 455 Kč.
29. O nároku poškozené J. I. na náhradu škody soud nerozhodoval, neboť v průběhu trestního řízení vzala svůj nárok na náhradu škody zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 22. října 2019

Mgr. Ladislava Lužanová
předsedkyně senátu